

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus LXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](#)

¶. 15. In generationem, & generationem
annuntiabimus laudem tuam.

Verè scribit S. Aug. verba ¶. 13. esse potius prædictionem, quam imprecationem: & ex illâ certissimâ prædictione concludit: illi, ut meriti sunt, recipient in finum suum gravissimam ultionem: nos laudabimus te, & prædicabimus gloriam tuam in sæcula. Vaticinium adumbratum est in Hebræis post persecutionem Antiochi; sed impletur multò verius in Ecclesiâ Christi post tot persecutions.

PSALMUS LXXIX.

Titus: In finem pro his, qui communabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

Illud, testimonium Asaph, significat hunc Psalmum esse testimonium per Asaph decantatum, quo Spiritus S. testificatur captivitatem Israel, & liberationem. Cetera patent ex Ps. 44. & alibi.

Argumentum est prædictio captivitatis, & liberationis Hebraorum. Quæ figura sunt captivitatis generis humani per Dubolum, & liberationis per Jesum Christum Salvatorem nostrum.

¶. 1. Qui regis Israel, intedes qui deducis velut ovem Joseph.

Incipit invocando Deum, & orando, ut exaudiatur orationem. Tu Deus, qui es proprius

Rector, & pastor populi Israelitici, & qui deducis ad pascua velut ovium gregem, eundem populum descendenter ex Joseph, audi orationem, quam fundo pro ipso populo tuo.

V. 2. Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse,

Rogavit Deum, ut intenderet aures ad precies populi; jam rogat, ut intendat eum oculos, & benignè respiciat. Tu Deus, qui sedes in Cælo super primarios Angelos, qui Cherubim appellantur, & in typum hujus rei in sanctuario tuo, super imagines Cherubim propitiatorium, quasi thronum tuum habes, ubi & Arca quasi scabellum pedum tuorum est, ostende faciem tuam, h.e. placare filiis Israel. Non minat tres illas tribus, quia Ephraim, & Manasse erant filii Joseph, scatis utetini ipsius Benjamin; & V. 1. per Joseph torum populum significaverat.

V. 3. Excita potentiam tuam, & veni, ut salvos facias nos.

Superiora jam dicit clarius. Potentia tua quasi sopita videtur, dum nos affligi sinis ab iustis persecutoribus nostris: ideo Excita &c. & veni per auxilium tuum potentissimum, ut salvos nos facias.

V. 4. Deus converte nos; & ostende faciem tuam, & salvierimus.

Cur

Cur Deus læpe nos non respiciat , causa est,
quia nos avertimus ab eo faciem , & conver-
timur ad res creatas ; sed quia sine auxilio Dei
non possumus ad eum converti , ideo utrumque
petit in persona populi Deus inspira nobis
amorem tuum , ut averti à rebus creatis , ad te
iterum convertamur . Et simul converte ad nos
faciem tuam , ut ita sanctæ caritatis vinculo
retum uiri ab hostibus omnibus , qui nos im-
pugnanti salvi esse possimus

¶. 5. Domine Deus virtutum , quousque
irasperis super orationem servi tui ?

Videbat magnam iram Dei exarsisse in popu-
lum peccantem , nec se ideo facile posse ex au-
diti , ideo orat vehementius : Domine Deus
exercitum , qui terribilis es , militiæ Cœlesti
innumerabili circumdatos , quousque irasperis
etiam mihi oranti ? Vide Thren. 3. ¶. 44.

v. 6. Cibabis nos pane lacrimarum , & po-
tum dabis nobis in lacrimis in mensura.

Subintellige hic quousque , ut sensus sit : quo-
usque sines nos in tantâ afflictione morari , ut
nihil magis ; quam lacrimari nobis libeat , &
sic lacrimis , quasi cibo , & potu sustentemur ?
Illud , in mensura , hebraicè significat in mensu-
râ plenissimâ , & supererfliente .

¶. 7. Posuisti nos in contradictionem vici .

nis nostris, & inimici nostri subsannaverunt nos.

Ecce causam tanti mœroris, & lacrimarum. Cùm nos auxilio tuo destituisti, fecisti, ut omnes vicinæ gentes auderent nobiscum pugnare: & inimici nostri nobis ut victis insultant, & exprobrant debilitatem.

v. 8. Deus virtutum converte nos, & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Est idem cum v. 4. Addit virtutum, h. c. Deus exercitum.

v. 9. Vineam de Ægypto transtulisti, ejecisti gentes, & plantasti eam.

Ut impetreret, quod petit, meminit beneficia Dei, dum eduxit Judæos ex Ægypto. Populum tuum, quali vineam de terrâ stetili Ægypti in terram fœcundam Palæstinæ transtulisti: & ex terrâ hâc optimâ ejecisti gentes, idololatras, velut inuiles vites, & plantasti eam, vineam tuam videlicet.

v. 10. Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, & implevit terram.

Ut intelligas cum loqui de vineâ rationali, seu hominibus, admisceret propria metaphoris. Cùm transferres vineam, ut dictum est, & vinea ipsa, utpote rationalis, progrederetur, tu viam ostendisti, nempe in columnâ nubis, & ignis.

Con-

Confirmasti populum tuum in terrâ promissio-
nis, & propagasti eum, ita ut totam illam ter-
ram habitatoribus repleret.

*V. 11. Operuit montes umbra ejus, & ar-
busta ejus cedros Dei.*

*V. 12. Et extendit palmites suos usque ad
mare, & usque ad flumen propagines ejus.*

Describit Judæorum incrementum, & mis-
cet metaphoris hyperbolæ. Hæc vinea adeò in
altum exerevit, ut esset altior montibus, eös-
que umbrâ suâ tegeret; ita ut ejus palmites ce-
dros Dei, h. e., altissimas obumbrarent. Sig-
nificat autem hæc altitudo potentiam, & glo-
riam Regni Israelitici, supra potentiam, & glo-
riam multorum Regnum. Tum describit
propagationem. Extendit Ge., gens Israeliica
ita multiplicata est, ut repleret terram promis-
sionis ad occidentem usque ad mare mediterra-
neum, & ab oriente usque ad flumen magnum
Euphraten, sic Deus promisit Deuter. 11.

*V. 13. Ut quid destruxisti maceriam ejus,
& vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur
viam?*

Explicatâ magnitudine, & gloriâ populi,
jam in eâdem metaphora deflet ejus miseriā,
in quam incidit ex indignatione Dei. Quare
removisti ab hoc populo auxilium suum, quod
erat

erat quasi maceria , undique claudens vineam i-
cur sinis , ut omnes inimici hujus populi in il-
lum prævaleant , ac diripient , ut diripiuntur
vineæ ab omnibus iter facientibus , dum de-
structa est maceria ? sæpe Regnum Isræ littatum ,
deserente eos Deo ob peccata populi , cessit in
prædam Philistæis , aut Medianis , aut aliis .

v. 14. Exterminavit eam aper desylva , &
singularis ferus depastus est eam .

Deplorat in particuli gravissimam capti-
vitatem sub Rege Assyriorum , sive Salmana-
sar , qui toras decem tribus , sive Nabuchodo-
nosor , qui reliquas duas captivas abduxerat ,
eversâ urbe , incenso templo . Hunc Regem
vocat a primum silvestrem , & singularem ferum ,
qui non vindemiavit , sed eradicavit penitus
vineam . Porcus silvester dicitur singularis ,
quia solitudine gaudet ; & ferus , quia in cam-
pis silvæ , non in stabulis habitat .

v. 15. Deus virtutum convertere , respice
de Cælo , & vide , & visita vineam istam .

Per modum orantis prædictum adventum
Christi , qui vineam reformatum , & aliis co-
lonis custodiendam tradidit , Matth . 21 . Deus
exercituum convertere per misericordiam ad
populum , à quo per iram justam jam diu
aversus es : saltem de Cælo respice , & vide ,
quām

quam deforinata sit vinea ista ab a pro silvestri:
veni, ac visita per te ipsum vincam istam. *Vide*
Luc. 13. v. 68. Insequitur de *Incolumis* q. cui
v. 16. *Et perfice eam, quam plantavit deca-*
tera tua, & super filium hominis, quem con-
firmasti tibi.

Clarius prædictit adventum Messiae. Inchoa-
tum opus perfice. Ecclesiam Testamenti ve-
teris pene destructam reformat, & meliorem
redde, quoniam tu eam initio fundasti, &
quasi vineam plantasti, non ut periret, sed
ut fructum faceret. Et respice etiam super Mes-
siam, qui filius hominis dicetur, cum etiam
sit verus filius tuus, quem tibi stabilivisti in co-
lonum præcipuum vineæ tuæ, seu in Ducem,
& Principem Ecclesie tuæ. Orat igitur Pro-
pheta, ut Deus impleat promissionem de mi-
tendo Messiam: & quoniam si genus Hebreo-
rum omnino perierit, Messias sine dubio non
venisset, ideo rogat, ut non permittat, vi-
neam istam omnino destruas sed respiciat super
Messiam futurum de semine Abrahæ, & ideo
conserver geniem Hebraicam, unde tantum
bonum exspectatur.

v. 17. *Incensaigni, & suffossa ab increpa-*
tione vultus tui peribunt.

Declarat effectum, quem patiet adventus
Met-

Messiae, futurum scil., ut vinea Domini in-
eensa igni, & ab hostibus eradicata, continuo
iterum vitescat, & floreat: nam increpante,
seu imperante Deo, ut cesset vastatio, continuo
peribunt incensio & suffossio.

¶. 18. *Fiat manus tua super virum dextere
tua: & super filium hominis, quem confirmasti
tibi.*

Securus de adventu Messiae, fausta illi preca-
tur. *Fiat manus tua ad protegendum semper,*
& ubique vitum, quem non cooperatio virtutis,
sed sola Divina virtus in utero Virginis forma-
vit: nec eum electio humana, sed sola volun-
tas Divina Regem Ecclesiae fecit.

¶. 19. *Et non discedimus a te, vivificabis
nos, & nomen tuum invocabimus.*

Christo nos regente, non amplius discedemus
a te, quia Regnum Christi aeternum erit: vi-
vificabis nos vita gratiae hic in terris, & vita glo-
riæ postea in Cælis; & nos laudabimus te, &
gratias agemus in aeternum.

¶. 20. *Domine Deus Virtutum converte
nos: & ostende faciem tuam, & salvi erimus.*
Vide ¶. 8.

PSALMUS LXXX.

Titus: *In finem pro torcularibus. Psalmus ipsi Asaph. Vide titulum Ps. 8. Quidam*